Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Quia ipsi unā legē tantū. hoc est naturę spernentes.
uidei ū simul & naturę & luterę insup pphetarū &
aplōr dicta contēpserunt. Nā loth aspectu & auditu
iustus aliqd eos docuisse legtur; nulla signa ibi fecisse
phibetur. atq; idō cui multū datū est multū quęritur
abeo. Ecce ego mitto uos sicē oues in medio luporū.
Qd dicit ecce ego auctoritas & fortitudo ē denatis.
Et tq oues mee estis mitto uos. & uolo ut mansuetudi
nē & humilitatē habeatis ne ppter seditionē luporū
idē psecutorū patientiā & constantiā uīām pdatis.
Estote q prudentes sicē serpentes & simplices sicut co
lumbe. Astutiā deuitent insidias. psimplicitatē
ñ faciant. Prudentia serpentis ē qd unā aurē petrę
opponit alterā cauda obcludit ne audiat incanta
tes q incantib; eorū uenena admedicamīta querunt.
Ita uir aplicus omnē uīā suā quasi in circulis tē
porū cōpletā circa principale partē animę ponit
ubi ut illesa maneat xpō adiuuante q est petra. &
imbuente eā suptili scārū scripturarū documīto qd
significat cauda nimiū satagit ne audiat incan
tantes hoc ē uigorē mentis emollientes. Itē serpens
pangustū foramen petrarū ingrediens squamis se
ecuit ueterib;. Sic deba xpianus pstricturā penitentię deponere uetere hominē cū actib; suis ut induat
nouū q secdm dīm creatus est. Cauete aut ab hominib;.